

Балада про пань минулих днів

Франсуа Війон

Скажіть, в якій це стороні
Є римська Фльора тонкостанна,
Архіппа, Тая — дві ставні
Сестриці, кожна бездоганна;
Де Ехо, та луна оманна,
Що рік переганяла біг?
Їх слава всім на світі знана, —
Та де ж минулорічний сніг?

Де Ельоїза? Жаль мені!
Ї їй Абеляра, любодана,
Звалашили. У Сен-Дені
Покрила біль його сутана.
Де та крульова богоданна,
Що, мов кота, зашивши в міх,
Пустила в Сену Бурідана?
Та де ж минулорічний сніг?

Де Блянш, лілея навесні,
Мов та сирена, співом п'яна,
Амбурґа, Лія чарівні,
Де Берта, "довга стіпка" звана,
І де англійська жертва — Жанна,
Яку племінний скін постиг?
Де всі? Небесна знає Панна!
Та де ж минулорічний сніг?

Ох, князю, не питай відрана
До ночі, де шукати їх, —
Бо нуга буде ненастанна:
Та де ж минулорічний сніг?